

TEMA DEL DIA

La fi de la legislatura

L'OPOSICIÓ EN BLOC TOMBA ELS COMPTES DE L'EXECUTIU SOCIALDEMÒCRATA PER SEGON COP AQUESTA LEGISLATURA

ApC es decanta pel 'no' i el Govern es torna a quedar sense pressupost

Nomen ja veu el Govern d'unitat, Gabriel recorda les seves ofertes de pacte i López detalla les obres que no seran

ORIOL LLAURADÓ

► Els consellers de l'oposició voten contra el pressupost del Govern socialdemòcrata, a l'hemicicle de la Casa de la Vall, ahir a la tarda.

IAGO ANDREU
ANDORRA LA VELLA

Finalment va ser que *no*. Tot i les paraules, les dubitacions aparents i les especulacions, Andorra pel Canvi va votar contra el pressupost del Govern socialdemòcrata. Amb els 14 *nos* de CR i ApC, el Consell General va rebutjar ahir a la tarda els comptes. La cinquena legislatura del període constitucional serà l'única de la història d'Andorra que no tindrà un pressupost aprovat i que haurà vist com el Consell tombava dues vegades els comptes de l'Executiu.

Malgrat les especulacions que ell mateix havia fomentat amb la seva oferta de pacte electoral, el president del Grup Parlamentari ApC, Eusebi Nomen, va votar contra el pressupost del Govern Bartumeu. Des de principis de setmana, Nomen havia estat aplanant el camí a una negativa als comptes. Dimarts al vespre es declarava satisfet de veure que hi havia un principi d'acord a diverses parròquies. I ahir aquests indicis de front comú ja eren el preludi d'un «Govern d'unitat» que «donarà sortida al desgavell» que, segons Nomen, els socialdemòcrates deixaran al Govern... si el deixen és clar.

En tant que portaveu del grup més petit de la Cambra, el líder d'ApC va ser el primer en obrir foc al debat d'ahir. Quasi tothom tenia coll avall que ApC votaria contra el pressupost, però tot i així la tarda prometia. Després d'una setmana en què els moviments preelectorals ho han eclipsat gairebé tot, Nomen es volia erigir, un cop més, en mestre de cerimònies i portar el debat cap a la justificació del *no* en base a un Govern d'unitat que ell, afirma, ja toca amb les puntes dels dits. Però el líder d'ApC havia gastat massa cartutxos durant els dies anteriors i ahir presentava alguns símptomes d'esgotament.

La intervenció del portaveu reformista, Amadeu Rossell, va passar sense pena ni glòria. CR es mantenia en la negativa pels motius clàssics: nul·la confiança política en el Govern socialdemòcrata i incapacitat de Bartumeu per buscar aliances estables. Els reformistes podien haver fet sang amb el canvi de posició de Nomen i les seves peripècies argumentals. Però en aquesta calma tensa preelectoral ningú no vol quedar com el dolent que posi en risc la sacrosanta unitat.

AUTOREIVINDICACIÓ DE GABRIEL // Potser també per això, per aparèixer com a

tema

INCÒGNITA ELECTORAL

►► En començar la sessió d'ahir encara hi havia algun assistent que tenia esperances que el cap de Govern anunciés just després del debat la data de les eleccions. Nomen va insistir a demanar-ho, però ho va fer sabent que si hi havia alguna possibilitat que Bartumeu trenqués el seu impertèrrit silenci al respecte ell mateix se l'estava carregant. «Digui d'una vegada quan pensa dissoldre el Consell, convocar eleccions i presentar la seva dimissió», va ja, el que precisament se li ha de dir a Bartumeu perquè faci qualsevol cosa menys satisfer la petició... i encara menys tractant de Nomen. I, mentrestant, tothom especula amb les dates. Les més convenients, diuen, serien el 3 o el 10 d'abril, últims diumenges abans de Setmana Santa. Anar més enllà voldria dir no tenir Govern fins a ben entrat l'estiu i tenir el país paralytitzat fins al setembre.

palladí d'una unitat frustrada, el president del Grup Reformista, Joan Gabriel, va demanar la paraula. La intervenció de Gabriel va ser una autoreivindicació: Ell, va explicar, ho va fer tot pel pacte i per fer arribar a bon port la legislatura, fins i tot va posar en risc la supervivència de la seva fràgil coalició. «El cost que personalment he sofert pel país», va dir el líder reformista recordant l'oferta de pacte d'Estat d'ara fa un any que bona part dels consellers del seu Grup van rebutjar. Assegut a la seva dreta, Ladislau Baró, mirava a algun punt indefinit suspès entre ell i el terra de l'hemicicle.

Els socialdemòcrates i el Govern podrien haver aprofitat per aprofundir en les divisions internes reformistes, però al debat d'ahir cadascuna de les parts anava pel seu compte. En aquest sentit, el ministre d'Economia i Finances, Pere López, va centrar la seva intervenció en desgranar les principals infraestructures que quedarien guardades al calaix per absència de pressupost: la nova seu de la Justícia, el nou centre del Coex a la boca d'Encamp del túnel dels Dos Valires, la desviació de la Massana, millores, ampliacions i construcció de nous centres escolars... Però el discurs del Govern ja no tenia els ressos d'avertiment catastrofista de l'any passat. Ja no hi

havia el lament pel que podria haver estat i no va ser. Aquest cop, els socialdemòcrates tenien coll avall que no tindrien pressupost, que amb aquesta legislatura no hi ha res a fer i que tot plegat s'encamina cap a les eleccions anticipades. I aquest va ser el guió: uns quants retrets els liberals pels enormes dèficits que van deixar a les finances públiques en època de vaques grasses, unes quantes acusacions creuades amb els grups de l'oposició per veure qui bloqueja més i cap a casa, a preparar una campanya electoral que s'anuncia turbulenta i que, malgrat tot, l'Executiu encara amb optimisme contingut.

¿QUÈ PASSARÀ AMB EL DECRET? // Per complir amb el guió que invariablement ha marcat les sessions de Consell d'aquesta legislatura, ahir hi va haver un altre conat d'enfrontament entre Nomen i el síndic, Josep Dallerès. El líder d'ApC va insistir en la il·legalitat del decret de pròrroga de comptes aprovat pel Govern i Dallerès el va advertir que aquest no era l'objecte del debat i que l'Executiu tenia marge per esmenar el decret. Finalment el va tallar i el va obligar a centrar-se en el debat. «Gràcies, senyor síndic», va dir Nomen amb evident malestar. Una música per tots coneguda. ≡